

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

טל תשבת מפיו זרעו

ספר
תורתו מגן לנו

בזהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזהר הרקיע

חוברת מספר 34

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכלל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תְּכֵן הָעֵינַיִם

סֵפֶר "תּוֹרַתוֹ מִגֵּן לְנוֹ"..... ה

דְּרָשָׁה בְּמִירוֹן בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה י"א טֵבֶת תּשׁע"ב - חֲזוֹק וְהִתְעוֹרְרוּת לְלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהר

הַקְּדוֹשׁ, וּבִפְרָט עַל צִיּוֹן הַתְּנַא הָאֱלֹקִי הַרְשָׁב"י..... ה

יֵשׁ כָּאֵן הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וְחִבְרֵי הַכּוֹלֵל זֹכִים לְלַמֵּד מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּצִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל

הַרְשָׁב"י וְרַבֵּי אֱלֶעָזָר בְּרַבֵּי שְׁמַעוֹן..... ו

כָּל תְּלִמִּיד חָכֵם שְׂאוֹמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בָּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁפְּתוּתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקָבֶר..... ו

אֲפִילוֹ בְּדוֹרְנוֹ הַפְּשוּט בְּכָל רֶגַע וּבְכָל מָקוֹם תּוֹכְלוּ לְהִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְלִזְכוּת

לִישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת..... ז

אִיךְ אֲפָשֶׁר לְתַקֵּן, וְאִיךְ אֲפָשֶׁר לְהַפְּדֵי שְׁעָה אַחַת לְמֵאוֹת מְלִיוֹנֵי שְׁעוֹת שֶׁל תּוֹרָה?..... ח

כָּל הַלּוֹמֵד אַחַר חֻצוֹת לַיְלָה הַקָּב"ה מְשַׁקֵּיט אֶת הַמְּלֵאכִים וְכוֹלֵם מְקַשֵּׁיבִים לְקוֹלוֹ... ט

זְכוּת הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ מְעַכֵּב מִלְּבוֹא עַל עַם יִשְׂרָאֵל ח"ו פְּצַצַת אָטוֹם..... י

עֲשָׂרִים שָׁנָה לִפְנֵי מַלְחַמַת הַעוֹלָם הַלֵּךְ בְּעַל הַסֵּלֶם לְכָל הַרְבֵּנִים וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, וְאָמַר

לָהֶם שֵׁישׁ גְּזִירָה גְּדוֹלָה שְׁנִחְתַּמָּה עַל כָּלל יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר דְּבַרֵי הַרְמַח"ל שֶׁרַק לְמוֹד

הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ יָכוֹל לְהַצִּיל אוֹתָנוֹ מִן הַגְּזֵרוֹת הַרְעוּת..... י

הַסַּפּוֹר שֶׁסַּפֵּר הַגֵּה"צ הַמְּקַבֵּל רַבֵּי יְהוּדָה לֵיב אֶשְׁלַג, אִיךְ אֶרְךָ יִשְׂרָאֵל נִצְלָה מִהִיטָלְעַר

ימ"ש, וְאִיךְ יְכוּלִים לְהַנְצִיל בְּזַמְנֵינוּ מִפְּצַצַת אָטוֹם!!!..... טו

בְּשִׁתֵּי שְׁעוֹת אֵלּוֹ נִבְיָא אֶת הַמְּשִׁיחַ!!!..... יז

שֶׁכֶּר הָאֱלֹף - אִם יִתְאַחַדוּ עַד אֱלֹף אֲנָשִׁים בְּיַחַד לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ שְׁתֵּי שְׁעוֹת בַּיּוֹם,

בְּיַחַד כּוֹלֵל הַרְשָׁב"י בְּמִירוֹן נִזְכָּה לְסִיִּם בְּכָל יוֹם אֱלֹף סִיּוּמֵי זוֹהַר..... יט

עַל יְדֵי לְמוֹד שְׁעָה אַחַת זֶהר בְּשַׁבַּת קִדְשׁ אֲפָשֶׁר לְהַבִּיא הַגְּאֻלָּה שְׁלֵמָה..... כא

דַּע שְׁמִי שְׁנִשְׁמַתוֹ טְהוֹרָה וְזָכָה, מְשִׁתוֹקֵק לְלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה!!!..... כג

אֵלּוֹ שְׁלוֹמֵי דִּם זֶהר..... כג

כְּשֶׁמְשִׁיחַ יְבוֹא, אֲבַרְכֶי כּוֹלֵל חֻצוֹת הַרְשָׁב"י וְכָל הַתּוֹמְכִים בָּהֶם יִהְיוּ הָרֵאשׁוֹנִים לְקַבֵּל

פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ..... כד

"בְּזְכוּתָהּ הַגַּעַתִּי! לֵךְ יֵשׁ חֵלֶק בְּגֻאֲלַת הָעָם!"..... כה

סֵפֶר "שְׁמַחַת הַרְשָׁב"י"..... כז

בְּדַקָּה אַחַת נִאֲמְרוֹת כְּמֵאוֹת מֵלִים..... כז

שְׁבַשְׁנֵיָה אַחַת בְּלִבָּד זֹכִים לְכֹ-28.000 שָׁנָה תּוֹרָה..... כז

מֵאָה וְחֲמֵשׁ מְלִיוֹן מֵאָה עֲשָׂרִים אֱלֹף מְלִים תּוֹרָה..... כז

- תקבל את השָׁכָר כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד..... **כה**
- נהיית העשיר הכי הגדול בעולם במצוות, מולטי זיליונר!..... **כה**
- עקר נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים את סודותיה..... **כה**
- צריך שיתעסקו ישראל בינה של תורה..... **כה**
- בידינו הדבר להחיש את הגאולה ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים, כולנו חפצי חיים, כולנו לומדים זוהר הקדוש!!!..... **כט**
- צריך ללמוד ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו..... **כט**
- מתוך הקדמה לספר "פתח אליהו המבאר"..... **כט**
- "אגרות הזהר" חלק ג**..... **לג**
- מכתב א'** - קול קורא לקרוב הגאולה ברחמים..... **לג**
- מכתב ב'** - מכתב ברכה וחיזוק מאת הגאון המקבל בעל "ים החכמה" יצחק מאיר מארגנטשטערן שליט"א..... **לו**
- מכתב ג'**..... **לו**
- מכתב ד'**..... **מא**
- הרשב"י מבטיח שבדור של משיח אפילו תשב"ר ידעו סודות התורה..... **מב**
- כל אחד שישתתף להרבות תורת הרשב"י..... **מב**
- לראות להלוות לכל הפחות ולהפיץ ולהדפיס ספרי הקבלה הקדושים מגדולי וענקי ארץ, גם אם אינם לומדים הספרים לכה"פ להדפיסם לזכוי הרבים..... **מב**
- אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא..... **מג**
- כל סיום זהר הקדוש הוא קרוב הגאולה..... **מג**
- בכל הישיבות, כוללים, ובתלמודי תורה, תנהיגו שילמדו לפחות שעה ביום זהר... **מד**
- לא יעבור שנה מללמד זהר הקדוש כלו..... **מד**
- בני ישראל הם נקראים לשון הקודש נדאי..... **מד**
- לשון הקדש - השכינה מתחברת בה..... **מד**
- מכתבים נוספים**..... **מד**

ספר תורתו מגן לנו

דרשה במירון בחצות הלילה – י"א טבת תשע"ב

חזוק והתעוררות ללמוד ספר הזהר הקדוש
ובפרט על עיון התנא האלקי הרשב"י ז"ע
מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו, ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא
שלים בשם כל ישראל.

ויחי נועם אדני אלהינו עלינו. ומעשה ידינו כוננה עלינו. ומעשה ידינו כוננהו. בשם
ה' נעשה ונצליח.

ברוכים הבאים בשם ה'!

ברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, תלמידי חכמים ועסקנים ומזכי
הרבים שארגנו את הקבוץ הגדול הזה, וכל הקהל הקדוש הזה בני
הכולל שלומדים בכולל חצות וזוכים להשתטח בכל יום על ציון קודש הקדשים
במירון שליט"א.

אנחנו מקנים שקדוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה במקום הקדוש הזה, יביא
בעזרת השם במהרה את הקבוץ גליות כמו שהכטיח הרשב"י בספרא דא
יפקון מגלותא ברחמי בביאת משיח צדקינו בב"א.

מהחמור והיה עולה על ידיו ועל רגליו, וכל
הדרך היה נועה כבהמה וצועק, היכו אני השפל
נכנס, למקום אש שלהבת קודשא בריך הוא,
וכל פמליא של מעלה הקא, וכל נשמות
הצדיקים שמה, ובגעת ההילולא היה שמח
שמחה גדולה, ע"ן שם (רבי שמואל העליר גאב"ד צפת
בסוף סדר מלכים).

א. הקדוש ברוך הוא וכל הפמליא של מעלה וכל
נשמות הצדיקים נמצאים במרון בל"ג בעמר
בגת ההילולא קדישא של רשב"י: הרב הקדוש
רבי חיים בן עטר, האור החיים, זכותו יגו עלינו,
היה פעם אָחד בהילולא פה עיר הקדש צפת
תבנה ותכוננו, וכשעלה למרון והגיע לתחתית
הקר שעולים לציון הרבי שמעון בן יוחאי, נרד

כתוב בתיקוני זוהר (תיקון ו'), שהקב"ה משרה שכינתו על ציוני הצדיקים, ועלינו לידע שיש כאן השראת השכינה, וחברי הכולל זוכים ללמוד מידי יום ביומו בציונו הקדוש של הרשב"י ורבי אלעזר ברבי שמעון זי"ע, ולעשות נחת רוח לנשמתם הקדושה.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צז ע"א): ... אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובכות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובכות בקברי.

ועל אחת כמה וכמה שצריך ללמוד את תורת הרשב"י על ציונו הקדוש שהוא בעל המימרא, ולעשות לו נחת רוח, ואי אפשר לתאר כמה גדול כח הלומד זהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

נְעוֹת בְּקֶבֶר כְּאֵלוֹ אֲנִי חַי. וְרַשִׁי שֶׁם בְּבִכּוּרוֹת זֶה לְשׁוֹנוֹ: וְהִנָּהּ הוּא לֹא שְׂדוּמָה פְּחִי. רַבֵּינוּ גְרָשׁוּם שֶׁם דּוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם הִזָּה וְשִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא. וְאִמְרַתִּי לְפָרֵשׁ תִּכֶן שֶׁל "שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת", מֵהוּ הַמְשַׁמְעוֹת וּמֵה הִנָּאָה יוֹצֵא לוֹ וְלָנוּ עַל יְדֵי זֶה, כִּי אֲנוּ בְּאֵיִם לְהַרְשִׁב"י וּמְבַקְשִׁים כָּל אֶחָד בְּבִקְשָׁתוֹ הַרוּחָנִית וְהַגְּשָׁמִית. שְׁשִׁנְיָהּ אֶחָד, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר זֶה בְּלִי זֶה, וּבִמְה נִתְרַצָּה לְפָנֵי הַרְשִׁב"י שִׁיִּתְפַּלֵּל וְיַעֲתִיר בְּעַדְנוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ וְיִמְלֵא בְּקִשְׁתָּנוּ, זֶה עַל יְדֵי שְׁאֲנוּ לִוְמֵדִים תּוֹרָתוֹ בְּבִקְשָׁתוֹ "לְמַדוֹ תּוֹרָתִי" (גְּשׁוּ יו"ד) וְעוֹשִׂים לוֹ נַחַת רוּחַ, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְחַזֵּר לָנוּ נַחַת רוּחַ וּמְתַפַּלֵּל בְּעַדְנוּ, וְכֹחוֹ גָּדוֹל, כְּמוֹ שְׁאֲמַר עַל עַצְמוֹ: וְכֹלְנִי לְפָטוֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן הַדִּין. וְכַמְבָּאֵר בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ (תַּלְמָד ג' דף קכ"ח) זֶה לְשׁוֹנוֹ: אֲנוּ קְיָיְמִי עֲלֵמִיו, דְּעֲלָמָא מִתְבַּרֵּךְ בְּגִינּוּ.

ב. ופירש על זה בספר יערות דבש (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי וזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר, עכ"ל (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

ג. מתוך מכתבו של המרא דאתרא של מירון הגאון הצדיק רבי מאיר שטרן שליט"א: ביבמות (צז). בכורות (לא): דְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מְשׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, כָּל תַּלְמִיד חֲכָם שְׂאוּמְרִים דְּבַר שְׁמוּעָה מִפִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה שִׁפְתוֹתָיו דּוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר. וְרַשִׁי שֶׁם בְּיַבְמוֹת זֶה לְשׁוֹנוֹ, שִׁיָּהָ שִׁפְתֵי

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע ובכל מקום תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

פְּתוּב בַּמִּשְׁנָה בְּאֲבוֹת (פרק ג א): "עֲקֵבֵיָא בֵּן מְהַלְלָאֵל אוֹמֵר, הִסְתַּפַּל בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים וְאִין אֶתָּה כָּא לִידֵי עֲבָרָה. דַּע, מֵאִין בָּאת, וְלֵאן אֶתָּה הוֹלֵךְ, וְלִפְנֵי מִי אֶתָּה עֲתִיד לְתַן דִּין וְחֶשְׁבוֹן, לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא."

אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא [העליון] **פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו**, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

ד. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל, שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשיתה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים, שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקנין, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא:

א. המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה, זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו (הגאון מהרח"א איסטרוסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב; וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק

בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהר"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון הצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטו) בענין **כותל המערבי, סוד לוז**: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. **כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי**].

ובספר תורה וחיים להר"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא **בא מעולם העליון לאותו מקום** כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: **שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בהווא עלמא, פקיד להווא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקייא אחרנין, לחדתא בהווא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלן צדיקייא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.** תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא

שואלים המפרשים, מה זה דין ומה זה חשבון? ומבארים, דין זה על העברה וחשבון זה על זמן העברה שהיה יכול לעשות מצוה וללמד תורה.

ידועים דברי חז"ל הקדושים (יומא דף ט"ז ע"ב): תשובה מיראה מהפכת זדונות לשגגות, ותשובה מאהבה זדונותיו נהפכים לזכיות. והעצה היחידה להנצל מהחשבון היא תשובה מאהבה, ואחד מיסודי התשובה זה קבלה לעתיד.

מורי ורבותי!!! איך אפשר לתקן, ואיך אפשר להפך שעה אחת למאות מליני שעות של תורה? וכמה יתרצה תשובתנו לתשובה מאהבה? ומה נקבל על עצמנו כדי לזכות בדין וחשבון?

"על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: פי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנן: (במדבר כ"א - כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המשלים וגו' המשלים אלו המשלים ביצרים בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עברה כנגד הפסדה תבנה ותכונן אם אתה עושה כן תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא, עכ"ל. וכל מי שעיניו בראשו ועדין בר דעה, ירוץ ויחטף ויאחז באילן החיים האמתיים.

בזוה"ק כתוב שכל יהודי חייב לחדש חידושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חידשה, ואם לא חידש נמצאת בבושה גדולה, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שווה שנה כדברי הכסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה כדברי הבן איש חי זי"ע, ובשמחה למיליון שנה כדברי האורחות צדיקים, וביסורים כפול מאה כדאיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריווחו, וגם צער

ומיהו העשיר האמיתי, זה ששמח בחלק ולימוד התורה ובה מכפיל את תורתו באלף. וידוע דברי הא"ר החי שיעקר עבודת ה' צריך להיות בשמחה, ועל ידה זוכים לכל המעלות וההשגות בסייעתא דשמיא.

ו. כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה (פרק א): וידוע דאיתא באבות דרבי נתן, דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות (פירוש רש"י בסנהדרין צ"ז ע"ב א"ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם,

ה. סיפור מסוחר יהודי מוכר בירושלים עיה"ק: כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, ניצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת. וסיפר לי על כך. אמרתי לו שכשלושים בשמחה, זה שווה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות זוהר בשבת.

בואו וראו מוחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשירות גדולה כזה, ומקיים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים במסכת אבות (פרק ד' משנה א'): בן זומא אומר... אִיזְהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמִיחַ בְּחֻלְקוֹ, שְׂנֵאָמַר (תהלים קכח), "יִגְיַע כְּפִידָּהּ כִּי תֹאכַל אֶשְׂרִיף וְטוֹב לָךְ. אֶשְׂרִיף, בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְטוֹב לָךְ, לְעוֹלָם הַבָּא".

ואנו מתפללים בכל יום: "וְיִתֵּן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ",

כבישת היצר נחשב ליסורים, ובפרט אלו חברי הכולל שלומדים כל הלילה, ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקיימה לי.

באו וראו היוצא מחשבון זה: שעה אחת בשבת קודש שווה מאה מיליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חידושים בתורה, וזהו בוודאי חידושים אמיתיים ותורה לשמה, ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

אמרו חז"ל (אבות פרק ה' יח), "כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו", "חטא" מלשון חטא ועבירה, וגם מלשון חיסרון כמו: "וְהֵייתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים" (מלכים א' פרק א' פסוק כא), פירוש: חסרים.

ובמה נתקן את העבירה? במה נשלים את החיסרון? כתוב בפסוק (ירמיה פרק י"ג י"ז) "בְּמִסְתָּרַיִם תִּבְכֶּה נַפְשִׁי מִפְּנֵי גֹהַ וְדָמַעַתְּ דָּמָעַ וְתִרְדַּעַ עֵינַי דְּמָעָה כִּי נִשְׁבַּח עֲדָר ה'." ודרשו חז"ל (חגיגה דף ה' ע"ב): אמר רב שמואל בר אינאי משמיה דרב מקום יש לו להקדוש ברוך הוא ומסתרים שמו מאי מפני גוה אמר רב שמואל בר יצחק מפני גאותן של ישראל שניטלה מהם ונתנה לעובדי כוכבים רב שמואל בר נחמני אמר מפני גאותה של מלכות שמים, עכ"ל. וכתוב בזה"ק (חלק ב דף מ"ו ע"א, ובאדרא) כל הלומד אחר חצות לילה הקב"ה משקיט את המלאכים וכולם מקשיבים לקולו, וזה לשון הזוהר הקדוש: אבל בפלגות ליליא קודשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא, וכדין בעי ליה לבר נש למיקם ולמלעי באורייתא, והא אתמר דקודשא בריך הוא וכל צדיקיא דבגנתא דעדן כלהו צייתין לקליה, הדא הוא דכתיב (שיר השירים פרק ח' י"א) "הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלְךָ הַשְּׂמִיעֵנִי. וְהָא

נעלם. וכשעלה עמוד השחר באה הכלה מעוטרת מכמה שירות ותושבחות וכמה מיני תודה, כלולה ממעלה וממטה, ויושבת בחיק דודה. וכשרואה אותה באותה התיקון הטוב, מצוה לכתוב בספר כל בני ביתו העומדים בבית ה' בלילות ומושך עליהם חוט של חסד. ומאותו החוט נכתר אותו צדיק בכתר המלך, ויראים ממנו עליונים ותחתונים, ואין בעלי הדין שולטים עליו, לפי שהוא רשום בסימן המלך וניכר שהוא מבני ביתו, ולפיכך אין דנין אותו. והנזהר בזה מעיד על עצמו שהנשמה הקדושה מאירה בו, ומאבתו ביוצרו מתעורר לעבודתו. ובשביל שהיא שעה רצויה היה מזהיר הנביא ואומר (איכה ב, יט) "קומי רוני בלילה לראש אשמורות", וכתב (ישעיה כו, ט) "נפשי איתך בלילה". וצריך לזהר שלא יפסיק משיתחיל עד שיתפלל עם הנץ החמה, עכ"ל.

ה. וברש"י (שם): **היושבת בגנים** – הקב"ה אומר לכנסת ישראל את הנפוצה בגולה רועה בגנים של

ומשארית עמלם יפרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקים למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר, בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

ז. וכתב השל"ה הקדוש (מסכת חולין פרק דרך חיים תוכחת מוסר כ"ב): וכשקול רנה של תורה עולה מלמטה, מחריש הקב"ה כל צבא מעלה ומקשיב הקול ההוא, וכנסת ישראל וכל צבא המלאכים מקשיבים הקול ההוא, כענין שכתוב (שה"ש ח, יג), "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני". וכשהקב"ה מושך חוט של חסד על כנסת ישראל, נוטלים חלקם כל המתחברים עמה בלילה. ולפי שהיה דוד יודע דבר זה, אמר "חצות לילה אקום להודות לך" וגו' (תהלים קיט, סב), וכתב (תהלים נז, ט) "עורה כבודי" וגו', ודרשו רז"ל אני מעיר את השחר ואין השחר מעיר אותי, לפי שלא היה ישן אלא כשינת הסוס, והוא סוד

אוקמוה היושבת בגנים דא כנסת ישראל, דאיהי משבחת ליה לקודשא בריך הוא בשבחא דאורייתא בליליא, זכאה חולקיה מאן דאשתתף בהדה, לשבחא ליה לקודשא בריך הוא בשבחא דאורייתא.

ובכתבי האר"י מובא (שער הפסוקים - 99 שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני" ראשי תיבות: ח'בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות, על פסוק "והנה נער בוכה ותחמול עליו" וגו', והבן זה.

אחי ורעי בואו נתאחד בדבר גדול וקדוש זה!

מדברים כאן על דבר שמקרב את הגאולה ומביא את המשיח, וזכות הזוהר הקדוש מעכב מלבוא על עם ישראל ח"ו פפצת אטום. - אין זמן יותר!!!

ידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לכל הרבנים וראשי ישיבות, ואמר להם שיש גזירה גדולה שנתתמה על כלל ישראל, שחלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, ואמר דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להציל אותנו מן הגזרות הרעות רח"ל.

בעסק התורה שבעל פה] ובאינון רזין דאתגליין על ידך, [ובאלו הסודות שנתגלו על ידך, וימתקו המים. [דהיינו] כמלח דממתקת בשרא, הכי יתמתקו ברזיאי דאתגליין על ידך, כל אינון קושין ומחלוקות, [כמלח הממתקת את הבשר, כך יתמתקו ויתיישבו בכח הסודות שנתגלו על ידך כל אלו הקושיות והמחלוקת, כי יש כמה מאמרי חז"ל שאינן מתיישבים אלא על דרך הסוד, דמיין מירון דאורייתא דבעל פה, [כי מים המרים של התורה שבעל פה, דהיינו מה שטעמו טעם מר בתורה מחמת הקושיות, אתהדרו מתקן מי אורייתא, [על ידי הסודות חוזרים להיות מי התורה מתוקים].

ויסורין דילך, [והיסורים והצער שלך, דהיינו הצער שמגיע להעוסקים בתורה, ברזין אלן דאתגליין על ידך, יהון לך מתיקו, [בסודות האלו שמתגלים על ידך יהיו לך מתוקים, כי על ידי הסוד ישיגו את מעלות היסורים, וכשאדם משיג את מעלות היסורים ישמח בהם, ויהדרון לך כל דחקין דילך, כחלמין דעברין. [ויחזרו לך כל הצרות שעברו עליך כמו חלומות שעוברים ואינם], וחל"ם, בהיפוך אתון מל"ח. דממתקת ית בשרא. [ומלת חל"ם בהיפוך האותיות היא

אחרים ויושבת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. "חברים מקשיבים לקולך" - מלאכי השרת חבריך בני אלקים דוגמתך מקשיבים ובאים לשמוע קולך בבתי כנסיות, "השמיעני" - ואחר כך יקדישו הם שנאמר (איוב ל"ח) "בן יחד כוכבי בוקר" אלו ישראל, ואחר כך "ויריעו כל בני אלקים".

ט.

על ידי למוד הזהר הקדוש מתמתקים היסורים בזוהר נשא (דף ק"ג): [ופנה רבי שמעון להרעיא מהימנא ופירש לו מה שכתוב "שם שם לו חק ומשפט" באופן אחר, ואמר] ורעיא מהימנא, [שנשמתי מתנוצצת בתלמידי חכמים שבכל דור, תמן אתקיים בך, [שם בגלות נתקיים בך, מה שכתוב] שם שם לו חק ומשפט [היינו התלבשות התורה העליונה בשהיה סדרי משנה שבמט"ט, שיש בהם קושיא ומחלוקת ומרירות, והוא מתמרמר בתוכם עד שמתלבן ההלכה, וישם נסהו. [ומפרש] ובהאי עץ הדעת טוב ורע, דאיהו איסור והיתר. [ובעץ הדעת טוב ורע שמשם הוא ענין איסור והיתר, דהיינו על ידי התורה שבעל פה שהיא ששה סדרי משנה שמצד מלאך מט"ט, יתעלו התלמידי חכמים מחמת שייגעו עצמם

עַל כֵּן הֶעֱצָה הַיָּא, שְׁכַל רַב וְרֹאשׁ יִשְׁיָכָה יֵאמֶר, שְׁכַל יְהוּדֵי צְרִיף לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ.

וְשִׁבַע מִמְלָכוֹתָא. [שנאספים בו שנים בעיר ושבעה מן המלכות, דהיינו מכל המדינה, וּלְזַמְנִין [ולפעמים כשאין זכות בדור, אז רק] אֶחָד מְעִיר, וּשְׁנַיִם מִמְשַׁפָּחָה. [כלומר מעטים יהיו הזוכים להבין את ספר הזוהר, דְּבַהוּן [כי באלו שיזכו להבין את ספר הזוהר] יִתְקַיֵּם [מה שכתוב] (שמות א כב) כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד [היינו כל הנשמות הנולדות מאימא קדישא, הַיְאֹרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ. [דורש האור"ה נוטריקון אור ה', (ועוד יש לומר היאור"ה כמו ליאור"ה דהא אחרונה כל בתחילתה, (רש"י עה"פ הבאים מצרימה), ולהיאור"ה נוטריקון ליהי אור"ה זה אור"ה הגנוז בתורה, ומתגלה בספר זוהר הקדוש] וְדָא אֹרְהָ דְסַפְרָא דָא, [זהו האור של ספר הזה שיזכו לראות באורו] וְכֹלְאָ עַל סִיבָה דִּילָךְ. [והכל הוא על סיבה שלך ובכחך, לפי שאתה מתלבש בנשמות של תלמידי חכמים].

יִרְבַּעַם הַשְּׁתַדְל וְעַסְק עִם הַשְּׁקִיצִים שְׁהֵם עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשִׁבְלֵי הַמְּמוֹן שְׁלָהֵם וְלֹא הַשְּׁתַדְל לְהַחֲזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה – זוֹהֵי סַבְתָּ אַרְיִכַת הַגְּלוּת [וזה שאמר] וּמֵאֵן גְּרִים דָּא. [ומי גרם את אריכות הגלות, עוֹרֵב [דהיינו ירבעם שחטא והחטיא את ישראל והשחיר פניהם כעורב, (ועוד דהוא כעורב שלא נאמן בשליחותו)] דָּאֲנָתְ תְּהָא בְּהוּא זְמַנָּא, כִּיּוֹנָה. [כי אתה רעיא מהימנא תהיה בעת ההיא כיונה של נח שעשתה שליחותה בנאמנות] דְּשְׁלִיחַ אַחְרָא דְאֶקְרִי בְּשִׁמְךָ, [כי שליח אחר דהיינו ירבעם הנקרא בשמך (כי כל חכמי ישראל היו בפניו כקליפת השום) (ועוד שהיה מלך ישראל וכמשה רבינו שנאמר בו ויהי בישורון מלך)] כְּעוֹרֵב דְאֶשְׁתַּלַּח בְּקַדְמִיתָא, וְלֹא אֶתְהַדֵּר בְּשְׁלִיחוּתָא, [הוא נדמה לעורב ששלחו נח בתחילה מן התיבה ולא חזר בשליחותו, כי לא רצה לילך בשליחותו, וכן ירבעם לא עשה שליחותו להחזיר ישראל בתשובה, אלא] דְאֶשְׁתַּדְל בְּשְׁקִיצִים, דְאֶתְמַר בְּהוּן, [במסכת פסחים דף מט ע"ב] עַמֵּי הָאָרֶץ שְׁלָךְ. [שהשתדל ועסק עם השקצים שהם עמי הארץ שנמשלים לשקץ, בְּגִין מְמוֹנָא דְלָהוּן, [בשביל הממון שלהם שנתנו לו,] וְלֹא אֶשְׁתַּדְל בְּשְׁלִיחוּתֵיהּ לְאֶהְדָּרָא לְצַדִּיקֵינָא בְּתִיבְתָא. [ולא השתדל בשליחותו להחזיר את ישראל שהם צדיקים בתשובה,] כְּאִילוּ לֹא עֲבִיד שְׁלִיחוּתָא

מל"ח הממתקת את הברש,] אֹפִי יִסוּרִין מְמַתְקִים. [כך היסורים שממתקים כמלח יהיו כמו חלום,] כְּמָה דְאֹקְמוּהָ. [כמו שביארו החכמים (עין מסכת ברכות דף ה' ע"א)].

בְּרוּר הַסִּיגִים – הַרְשָׁעִים מִיִּשְׂרָאֵל

וְלִרְשָׁעִים מִתְהַדְרוּ יִסוּרִין מִלַּח סְדוּמִית, [ולרשעים יחזרו היסורים כמו מלח סדומית,] דְאִיהִי מְסַמָּא אֶת הָעֵינַים, [שהוא מעורר את העינים, כי לא ישיגו את מעלות היסורים בחבלי משיח ויבעטו בהם ויצאו מכלל ישראל,] לְקִיּוּמָא בְּהוּ [לקיים בהם מה שכתוב] [איוב יא כ'] וְעֵינַי רְשָׁעִים תִּכְלְיֶנָּה. [ולא יזכו לראות בטוב ה', וענין זה יעשה הקב"ה לנסות בהם את ישראל לראות היעמדו באמונתו, ועל ידי זה יתבררו ויתלבנו].

וְאִינוּן [דף קנ"ג ע"ב] עֲרַב רַב רְשָׁעֵינָא, [ואותם הערב רב הרשעים,] דִּיִּתְקַיֵּים בְּהוּ בְּהוּא זְמַנָּא, [שיתקיים קודם ביאת המשיח מה שכתוב] (דניאל יב י') יִתְבַּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהַרְשָׁעִינוּ רְשָׁעִים. [כי אז יהיה בירור הגמור של כל הבחינות שיש בישראל, ומפרש] יִתְלַבְּנוּ אִינוּן מְאִירֵי מִשְׁנָה. [אלו הם בעלי משנה שיתבררו על ידי לימוד התורה,] וְיִצְרְפוּ: אִינוּן זְרַעָא קְדִישָׁא דְשָׂאֵר עֵמָא. [אלו הם זרע קודש של שאר העם שיתבררו על ידי מצות ומעשים טובים וצדקה,] הִדָּא הוּא דְקְתִיב, [זהו שכתוב] (זכריה יג ט') וְצַרְפְּתִים כְּצֹרֶף אֶת הַכֶּסֶף. [דהיינו על ידי הכסף שנותנים לצדקה,] וְהַרְשָׁעִינוּ רְשָׁעִים, אִינוּן עֲרַב רַב. [אלו הם הערב רב שיצאו מכלל ישראל].

הַעוֹסְקִים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ יִזְכּוּ לְהִיכָנֵס בְּתִיבַת נַח – וְלְהַנְצִיל מִמְלַחְמַת גּוֹג וּמְגוּג

[ומה שכתוב] (דניאל יב) וְהַמְשַׁכְּלִים יִבִּינוּ, אִינוּן מְאִירֵי קְבֻלָּה, [אלו הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה,] דְאֶתְמַר בְּהוּן [שנאמר בהם] (דניאל יב ג') וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ קְזֹהַר הַרְקִיעַ. [והיינו] אֵלִין אִינוּן דְקָא מְשַׁתְּדְלִין בְּזוֹהַר דָּא, דְאֶקְרִי סַפֵּר הַזוֹהַר, [אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר, כלומר שמייגים עצמם להבין את עומק דבריו,] דְאִיהוּ קְתִיבַת נַח, [שהוא כתיבת נח, כמו שתיבת נח לא זכו להכנס בה אלא מעט, כך לא יזכו להכנס בהבנת ספר הזוהר אלא מעט, וזה שאמר] דְמִתְכַּנְשִׁין בְּהַ שְׁנַיִם מְעִיר,

וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ! - אַחַר כֵּן פָּרְצָה מְלַחְמָה גְּדוֹלָה וְהָרְגוּ 6-7 מַלְיוֹן יְהוּדִים, כְּעֵת
אֲנִי שׂוֹאֵל אֶת אוֹתָהּ הַשְּׂאֵלָה שְׁמַקְשָׁה הַגְּמָרָא בְּמַסְכַּת שֵׁבֶת (נה) מִי הָרַג אוֹתָם?

עירוניהם של ישראל, יום אחד ללכיש, יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון, יום אחד לבית אל, יום אחד לירושלים, וילמדו אותם דרך הארץ. הם לא עשו כן אלא כיון שנכנסו ישראל לארצם כל אחד רץ לכרמו ולזיתו, וכשעשו בגבעת בנימין דברים מכוערים ודברים שאינם ראויים יצא הקב"ה להחריב את כל עולם כולה, ונפלו מהם ע"ב אלף. ומי הרג אותם, סנהדרי גדולה ופנחס עמהם.

וז"ל מדרש רבה (איכה דף נ"ב ע"א): "וממקדשי תחלו", באותו שעה קפצה קטיגוריה לפני כסא כבוד, אמרה לפניו, רבון העולמים, איזה מהן נהרג על שמך, איזה מהן נפצע מוחו על שמך, איזה מהן נתן נפשו על שמך.

והנה הב"ח (חלק ח"מ סי' ט') הקשה, מדוע מימות שמואל הנביא עד עתה לא מצינו אחד מגדולי ישראל שקינא לעשות כמעשיו ולילך בדרכיו לסבב בכל שנה, גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל להדריכם. ובאמת יש לומר תירוצים על קושיא זו, אבל קשה מאד לסמוך לעשות הלכה למעשה על תירוץ זה.

והיוצא לנו עכ"פ מזה הוא, שאם יש דרך לסבב גלגל, ומצפה, וכל ערי ישראל, להדריכם ולנהלם ועל דרך זה לא יהיה שייך תירוץ הנ"ל [שהרי לא מנהיג ולא נביא אתה, ומי שמך לאיש ומי שלח עבודך, ומי קראך לבוא לכאן, אטו ראשי שבטי ישראל אתה, הלא גם לנו יש רב ומנהיג, ואין אנו צריכים לך] **בודאי בלי שום ספק שרמי' עליו לסבב ולילך כדרך שעשה שמואל, כמו שאמר יחזקאל "צופה 'נתתיך, [וראה להלן מה שהבאנו מהחפץ חיים זצ"ל, דכל רב בישראל נקרא 'צופה' (המעתיק)] וכל ישראל ערבים זה בזה, מכש"כ בדור היתום הזה לעת עתה בעוה"ר אשר נתקיים בכמה מקומות אזלת יד, ואמרו חכמינו ז"ל נתמעטו התלמידים ופירש"י (חלק דף צ"ז תלמידים כאלו נתמעטו המחזיקין ידי ישראל להחזיר למוטב) ואם לא יעשה כן בודאי הוא עתיד ליתן את הדין עבור שהוא בכלל עצומים כל הרוגיה הגיע להוראה ואינו מורה, כי עיני ראו ולא זר, לא פעם אחת ושתיים ושלש אלא פעמים אין מספר, שדברתי עם בני אדם כאלו עד שכמעט לא היה**

דמאריה. [ולכן נחשב לו כאילו לא עשה שליחות קונו בשביל מה שנשלח לעולם הזה, לכן נגרם הגלות על ידו].

[ויש להקשות, מדוע אמר כאילו לא עביד, הרי ממש לא עשה שליחותו, ולמה אמר כאילו?]

ויש לומר, שרומז לרבנים שבאמת הם בונים בנינים גדולים, ולכאורה עושים מעשים טובים עם הרבה פרסום, אך באמת כוונתם הוא רק לחמדת הממון, ואילו העיקר שזה להחזיר את עם ישראל בתשובה ולדאוג לגאולה, זה לא עושים, ולכן אמר "כאילו" דכלפי חוץ חושבים שעושים המון, ורק יודע תעלומות רואה שלא עושים כלום, ולא איכפת להם מכלל ישראל ומצער השכינה הקדושה (עיין אור הזוהר בשם המרח"ו והרמח"ל).

תְּקִיִּים רָזָא דְיוֹנָה, [ובך משה רעיא מהימנא יתקיים הסוד של יונה הנביא], **דְּעָאל בְּעַמְקִין דְּתַהוּמֵי יַמָּא**, [שנכנס בעמקי תהום הים], **הָכִי תִיעוּל אַנְתָּ בְּעַמְקֵי דְּתַהוּמֵי אוּרִייתָא**, [כך תיכנס אתה בעומקי תהומות התורה], **הָדָא הוּא דְכְּתִיב**, [זה שאמר יונה הנביא] **וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצּוֹלָה בְּלִבַּב יַמִּים**. [הרומז על ים התורה] (מתוק מדב"ש).

י. הנה אמרו חז"ל (שבת דף נ"ה ע"א): אמרה מידת הדין לפני הקב"ה, רבש"ע מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו, הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפניו, רבש"ע היה בידם למחות ולא מיחו. אמר לו, גלוי וידוע לפני שאם מיחו בהם לא יקבלו מהם. אמרה לפניו, רבש"ע אם לפניך גלוי להם מי גלוי, וכתוב "ויחלו באנשים הזקנים", תנו ר' יוסף, אלו בני אדם שמקיימין את התורה כולה מא' ועד תי"ו.

עיין ילקוט שופטים (רמז ס"ח) וז"ל: ו"כל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב, כל דמים שנשפכים בישראל נשפכים על ידיו", אם תאמר אותם ע"ב אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו, היו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושוע ופנחס בן אלעזר עמהם שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם ויגביהו בגדיהם למעלה מארכובותיהם ויחזרו בכל

יְדוּעַ מֵאֲמַר חוֹלָל (שְׁבַת 97 ב"ה עמוד א') אֲמָרָה מֵדַת הַדִּין לְפָנֵי הַקַּב"ה, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מֵה נִשְׁתַּנּוּ אֵלּוּ מְאֹלָו. אֲמַר לוֹ הִלְלוּ צְדִיקִים גְּמוּרִים וְהִלְלוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים. אֲמָרָה לְפָנֵינוּ רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הִיָּה בְיָדָם לְמַחֲוֵת וְלֹא מַחֲוֵיָא, וְאִכְמ"ל.

בוראו (אינו ר"ל קרבן ממש אלא שהוא מקרב אותם ומביאם בהיכל ה' ומספר שם גדול זכותם) הוא יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו צדיק, שנאמר "ומלכי צדק" זה מיכאל ראש שומרי שערי צדק, "מלך שלם" זה ירושלים של מעלה, "הוציא לחם ויין" שהקדים יוצא לקראתו ואמר לו שלום בואך, עכ"ל. וגם בעוה"ז יזכה שימשך עליו חוט של חסד עבור זה וממילא ימצא חן בעיני הכל, כדאמרין בתמיד (דף כ"ח:).

החובה להזהיר את אחרים

פוק חזי מה שכתב בספר יסוד ויורש העבודה (שער ז' פ"ד) וז"ל: ואין די להפקיע את עצמו בלבד בזהירות ההשגחה על עצמו, אלא על הכלל כולו יצא להזהיר אחרים גם כן, ואשרי חלקו למי שמשדל לזכות הרבים בזה, עד כאן לשונו.

ובספר חובת הלבבות שער אהבת השם (פרק ו') וזהו לשון קדשו: "וכן מי שאינו מתקן אלא נפשו בלבד תהיה זכותו מעוטה, ומי שמתקן נפשו ונפשות רבות תכפל זכותו כפי זכיות מי שמתקן לאלקים", עד כאן לשונו. ואמרין בסנהדרין (דף צ"ט: ועי"ע ב"מ פה: סנהדרין יט:): כל המלמד בן חברו תורה, מעלה עליו הכתוב כאלו עשאו, שנאמר "ואת הנפש אשר עשו בחרן".

איתא בזוהר חדש (דף ס"ב): כרוזא כריז בכל יומא, זכאין אינון דמשתדלין באורייתא ואינון דמזכין להון לאחרנין ואינון דמעבירין על מדותיהן. ובזה יקיים ג"כ הפסוק ד'ואהבת את ה' אלקיך" שפירושו ג"כ שתאהב אותו על בריותיו כמדת אברהם אבינו שקירב את הבריות תחת כנפי השכינה ולמדם דרך ה', כדאיתא בספרי וברמב"ם.

ממה נובע החיוב על כל איש מישראל להציל את אחיו מלסור מדרך ה' - היכן נצטווינו על זה, ראה מה שכתב ההפץ חיים הק' זי"ע: החובה להצלת נפשות ישראל

בוריוות - מואהבת את ה' אלקיך

כתוב בתורה "ואהבת את ד' אלקיך", וכתוב הרמב"ם, שמצוה זו כוללת שניה קוראים לבני

ניכר בהם שום צורות צלם ישראלי ולבסוף כשנכנסתי עמהם בדברים דברי רכים וכבושים ורכים [כמו שצותה תורה (בפ' וארא) "ויצום" אל בני ישראל, פירש רש"י, להנהיגם בנחת]. זלגו עיניהם דמעות ואמרו או לנו שמימינו לא עוררו אותנו על דברים כאלו. ומעתה נעשה ונשמע ומקבלים עלינו לעשות כל מה שתאמר אלינו, ואנו נותנים לך אלף תודות על שטרחת את עצמך להאיר עינינו ולהורות אותנו הדרך אשר נלך בה, עכ"ל.

יא. הדבר של עריכת ספרים והפצתם בעולם כבר הקדימנו בזה אבי אומיתנו אברהם ע"ה בקרבו את הבריות תחת כנפי השכינה וכלשון הרמב"ם (פ"א מה' עכ"ם הלכה ג') וז"ל: "... והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד והי' מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר וממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר ויקרא שם בשם ד' אל עולם וכיון שהיו העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיחזירוהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפי' ורבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק בגרר מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליעקב, ומיניהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלויים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומיניהו ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם", עכ"ל. הרי שאברהם אבינו ע"ה כבר חיבר ספרים בעניני היהדות ושלחם כדי להפיץ ולהודיע על ידי כך שה' אל עולם.

בא וראה כמה גדול שכר המחזיר בתשובה

איתא בזוהר חדש פרשת לך וז"ל: ואמר ר' אבהו, בא וראה כמה שכרו של אדם העושה לאחר לחזור בתשובה, מנ"ל, ממה דכתיב "ומלכי צדק מלך שלם". תני ר' חייא רבה, בשעה שנשמת הצדיק המחזיר בתשובה לאחרים יוצא מן הגוף, מיכאל השר הגדול המקריב נפשות הצדיקים לפני

הקדושה ולקיום המצוות, ואם לא יעשו ככה יתבקשו מהם נפשות האובדות, ועל זה רמז הנביא יחזקאל לד"ב "בן אדם הנבא וכו' את הנחלות לא חזקתם וכו'" (שם).

והודעת להם את הדרך - רוב החוטאים בזמננו
(בזמן הח"ח) רק תועים כשה אובד - מצוה רבה לרחם עליהם להשיבם לבעליהם

ובאמת אפילו החוטאים בזמננו מצוי ברובן שאינם להכעיס ח"ו, רק תועים על ידי פושעים שמתעים אותם, והרי הם כשה אובד שאינו יודע הדרך לשוב לבית בעליו, ומצוה רבה לרחם על נפשות התועות להורותם הדרך הנכונה, וכמו שכתוב "והודעת להם את הדרך אשר ילכו" בה (שם).

גודל החיוב בזה מטעם לא תעמוד

והדבר דומה למי שרואה את חבירו טובע בנהר או שאר סכנה שמצוה להצילו ואסור לעמוד על דמו "לא תעמוד על דם רעך", ואם אין בכחו להצילו בעצמו מחויב לשכור אנשים להציל ואם נתעצל בזה עובר בלאו דלא תעמוד וכו' (כמו"ש בחומ"ש תכ"ו), או אם רואה לחבירו שנחלה במחלה עצומה ומרוב חלישת דעתו רוצה לאכול דברים הגורמים מיתנו בוודאי מחויב בכל כחו למנוע מזה, וכמו כן כשאנו רואים אנשים שמרוב חלישת דעתם וגודל טרדותם בהבלי הזמן נשתכח מהם תורת ה' וגודל חיוב קיום מצותיו ועיי"ז באים לעבור על דברים שיגמרו לכות נפשם מארץ החיים בודאי אסור לנו להתעצל מלזרזם לקיים את דברי ד' כדי שלא יחול עליהם חרון אף ד' כי הקב"ה מאריך אפיה אבל לבסוף גבי דיליה (שם).

מדין ערבות כמה צריך להשתדל בזה

הנה ידוע שבעת שקבלנו התורה מאת ד' לא על עצמנו בלבד קבלנו כי אם שנקיים כל מה שיהיה ביכולתנו לחזק קיום התורה אצל שאר בני ישראל וכולנו ערבים זה לזה, כמ"ש "הנסתרות לד' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו" וכו' וכפירש"י, לכן הדין שכל אחד מישראל יכול להוציא את חבירו אפילו הוא בעצמו יצא כגון קידוש ותקיעת שופר.

ועתה נתבונן, אם ראובן נעשה ערב לשמעון אחיו, על כמה אלפים כתרים, ורואה ששמעון רוצה ליקח איזה עסק והוא מכיר מכבר את

אדם כולם ולעבודתו יתעלה ולהאמין בו, כמו שאם תאהב איש אחד תספר בשבחיו ותרבה בהם ותקרא בני אדם לאהוב אותו, כן כשתאהב אותו יתעלה באמת אתה קורא בלי ספק הסכלים והפתאים לידיעת האמת אשר ידעתו.

בספרי זו"ל: "ואהבת את ד' אלקיך", אהבה על הבריות כאברהם אביך שנאמר "את הנפש אשר עשו בחרן".

הנך רואה בעליל שהזריזות איש את חבירו לקיום דת ד' הוא עצם המצוה של אהבת ד' שאנו קורין בכל יום בבוקר ובערב.

והנה כהיום שנתרבה בעוונותינו הרבים מצד היצר הרע פירצות גדולות בכל עבר והוא ממש כאש בוער ורוצה לכלות כל חלקה טובה, מצוה רבה שימצא בכל עיר כנגדה חבורה של יראי ה' להחזיק הדת בכל נפשם (חזו"ד להח"ח זצ"ל).

כמה עמל ויגיעה רבה חייבים להתייגע להשיב נפש ישראלי התועה מן הדרך

כתוב בתורה "כי תפגע שור אויבך או חמורו תועה השב תשיבנו לו", וכתוב בפרשת תצא "לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים וההתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך". וכתב הרמב"ן, ש"נדחים" מורה שהרחיקו לברוח, ומזה נוכל להתבונן, אם חסה התורה כל כך על ממונו של ישראל אפילו על חמורו או שיו שתעה והרחיק מן הדרך והוצרך עמל רב להטותו הדרך, וכל שכן כמה צריך לרחם על נפש הישראלי שתועה מן הדרך אפילו אם יצטרך עמל רב ולראות להשיבו אל דרך האמת.

"השב תשיבם", דרשו רז"ל אפילו מאה פעמים, וכמו כן בעניננו, אפילו צריך מאה יגיעות עלינו לעסוק בהם להטות צאן אובדות לידיעה הבורא ועבודתו (שם).

מאלה שה' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכוחם להציל ההמון על ידי הדרשה ברבים יתבקשו הנפשות האובדות

והנה נמצאים מבעלי תורה ויראי השם שד' נתן בלבם חכמה ותבונה והיה בכחם לרפאות שבר עמנו, והחויב עליהם לקרא בגרון וכשופר להרים קולם לדרוש ברבים להציל ההמון ממים הזדונים מאנשי רשע ממתעים וממדיחים שלוחי דסט"א ולהשריש בלבם אמונת השם יתברך ולחזק לבם בצוק העתים לחזקם ללימוד תורה

גַּם כָּאן הָיָה בְיָדָם לומר לַצַּבֹּר לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְנִתְעַצְלוּ וְלֹא אָמְרוּ, וְכִתְבֹתִי עַל הָעֵינָן הַזֶּה סֵפֶר שְׁלֹם "מִצְוֹת הַתּוֹכְחָה".

וַיִּדְוֶע הַסְּפוֹר, אֵיךְ אַרְץ יִשְׂרָאֵל נִצְלָה מֵהִיטְלָעַר ימ"ש, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהַנְצִיל בְּזַמְנֵינוּ מִפְּצַצַת אָטוֹם!!!

רַב אַחַד סֵפֶר לִי שִׁשְׁמַע מֵהַגַּה"צ הַמְּקַבֵּל רַבִּי יְהוּדָה לֵיב אֶשְׁלַג זְצוּקֵלֶה"ה בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר הַסְּלֵם עַל הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ.

לעשות דבר טוב וצדק ולתקן מכשולים, אז דחו הדבר מיום אל יום וזה שאמר "לין בה" אבל במעשה המצוה שבאה אליהם המצוה על דבר רע זרוזו עצמם לעשות אותה תיכף ומיד וזה שאמר "ועתה מרצחים" על כן הגיעו עד מדרגה התחתונה, כי מצוה הבאה ליד האדם צריך לזרוז בה ולקיימה תיכף כמ"ש מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה (רפואת הנפש בשם ר"י לאנדא).

הַתְּעוּרָרוּ לְהִתְחַזֵּק בְּלִמּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ

יִשְׂרָאֵל ה'טְהוֹרִים וְאֶחֱיוֹ ה'נְבוֹנִים, יִדְעוּ וְיִתְבּוֹנְנוּ לְעֵסֶק בְּלִמּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ שְׂכִידוּעַ מִטְהַר אֶת הַנְּשִׁמָּה וּמְסַגֵּל לָךְ בְּרָכָה וְטוֹבָה כְּמוֹ שְׂכִתֵּב הַחֵיד"א זֶה"ה בְּסִפְרוֹ "מִזְרָה בְּאַצְבָּע" (ב, מד) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "לִימּוּד סֵפֶר הַזוֹהַר מְרוֹמֵם עַל כָּל לִימּוּד, בְּשֵׁגֶם לֹא יָדַע מֵאֵי קְאָמֵר וְאֵף שִׁיטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ, וְהוּא תִיקוֹן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה..." עַכ"ל זֶה"ה. **עַל כֵּן הַתְּעוּרָרוּ לְהִתְחַזֵּק בְּלִמּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ** כְּמוֹ שְׂכִתֵּב (תְּהֵלִים קיט) "עֵת לַעֲשׂוֹת לָהּ" הַפְּרוֹ תוֹרַתְךָ", (ובאורי: כְּשֶׁהֶעֱבַר רַב מְפִירִים אֶת הַתּוֹרָה מוֹטֵל עֲלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת עֵת וְזָמַן לְכַבֵּד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִתְדָא קב"ה וְשִׁכְיָנְתִּיה), מְשׁוּם שֶׁזְהוּ זְמַן הַגְּאוּלָּה, וְכִדְוֶע כָּל הַגְּאוּלָּה תְלוּיָה בְּלִימּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ, וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ (וה"ח ח"ב מ:) עַל דּוֹר: "זְכוּ דְדָרָא דָּא קָמֵם עֲלֵמָא עַד דִּיִּיתִי מִלְּקָא מְשִׁיחָא" וְכִדְוֶע שְׂבִיכּוֹת לִימּוּד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְהֶאֱדָרוֹת? פְּקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִים וְעוֹד לֹא יִצְטָרְכוּ לְנִסְיוֹן. כִּמ"ש בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וּבִתְקוּנָם.

וּבִתְקוּן ו' אֵיתָא: "וְכִמָּה גְּנִי נִשְׂא לְתֵתָא וְתִפְרָגְסוֹן מֵהָיָ חִיבּוּרָא דִּילָךְ כִּד יִתְגַּלִּי לְתֵתָא בְּדָא בְּתַרְגָּא בְּסוּף יוֹמִיא, וּבְגִינְיָה וְקָרָא תְּדוֹר בְּאַרְץ וְגו'". וּבְפִרְשֵׁת נִשְׂא אָמֵר רַעֲיָא מֵהִמְנָא בְּסִפְרָא דָּא וְפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִי".

העסק ההוא כי הוא רע ומר ויפסיד בזה כל מעותיו, כמה מההשתדלות היה ראובן עושה למנוע את שמעון אחיו מהעסק הרע שעל"ז יחזור החוב אליו, וכן בענינו צריך האדם לידע דאם יכול למנוע את חבריו מאיזה עון על ידי תוכחה וכדומה או את אנשי עירו והוא מתעצל בזה יתפש באותו עון.

בַּחֲפְצֵי שָׁמַיִם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ עֲצוֹת וְתַחֲבוּלוֹת כַּחֲפְצֵי עֲצֻמוֹ

ואל יחשוב האדם שיפטור עצמו במה שלא החזיק בקיום התורה מפני שלא היו דבריו עושין רושם, כי חפצי שמים צריך לחשוב עכ"פ כחפצי עצמו ובחפצי עצמו ידוע אפילו עסקו הולך בענין רע אינו מתיימש ממנו אלא הולך ליודעים ומבינים ושואל בעצתם ועושה תחבולות לתקן עסקו, והקב"ה עוזר לו, ומצוי הדבר שלבסוף ירויח מהעסק, ואף בזה אלו היה חפצי שמים שקולים וחשובים אצלו כרצונו, היה מחפש עצות ותחבולות איך להקים הדת שלא יתמוטט, ובודאי היה הקב"ה ממציא לו עצה ועזר, וזה שאמר בכל דרכיך דעה וכו', ר"ל באותן הדרכים שאתה מתנהג בעניני עצמך, תתנהג בחפצי שמים לחפש עצות ותחבולות, ואז הקב"ה יאיר עיניך ויעמוד לימינך שיתרומם קרן התורה וקרן ישראל על ידך (ע"כ תוכן דברי החפץ חיים בספר חומת הדת).

אִסוּר לְדַחוֹת הַצֵּלָה הַכֹּלֵל מִיּוֹם הַדְּרוּחִים נִקְרָאִים בְּשֵׁם מְרִצְחִים

"איכה היתה לזונה קרי' נאמנה", הכוונה אפשר לומר כי ישע"י הנביא תמה ואמר, איך ועל ידי מה הגיע עיר קדשנו ירושלים עיר הנאמנה להיות כזונה, על זה אמר "צדיק לין בה" שבעת שהגיע

הנה"צ רבי יהודה ליב אש"ל רא"ה שמלחמת היטלער ימ"ש פּרצה על העולם, ופחדו מאד שתגיע לארצנו הקדושה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ח"ו.

על כן אמר: היות ורפי שמעון בן יוחאי כותב בזהר הקדוש, בספרא דא יפקון מגלותא"י, התחיל לתרגם הזוהר בלשון הקודש כדי שכל יהודי יוכל להבין וללמד את הזוהר הקדוש, ואמר שביום שיצא לאור הספר הראשון על הזוהר הקדוש יהיה לרשע מפלה גדולה, וכך היה ביום שיצא לאור הכרך הראשון מספר הזוהר, אז היה לו להרשע מפלה ונגמרה המלחמה של היטלער ימ"ש. ולא הצליח זממו להגיע לארצנו הקדושה.

וכמו שאנו זקוקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי בליון ערבים שכלם רוצים לחסל את 15 מליון יהודים ח"ו, לכן אנו בטוחים, שאם ילמדו את הזוהר הקדוש בכל יום ויום עשר עד 15 דקות, וכך כל אחד יגמר כל הזוהר בשנה אחת, בודאי נצל מחבלי משיח, כמו שכתבו גדולי הרבנים של חברי הבד"ץ עדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א פהבטחת רבי שמעון בן יוחאי ע"ה שבספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי.

ואכן, ביום שאנשי "מפעל הזוהר העולמי" סימו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרג היומי, הנדפס בי"ב כרכים לי"ב חדשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה של עופרת יצוקה בעזה, בחדש טבת לפני ג' שנים [מל' בכסלו תשס"ט עד כ"ב טבת - ולמספרם בין 27 בדצמבר 2008 ל-18 בינואר 2009]. וחזרו מליון אנשים לביהם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות.

אחר שבוע היה כתוב, בעתון חדש, בבית שמש, שרב הטילים שזרקו הערבים היו צריכים להגיע לבית שמש, וכל השלש שבועות האלו עבדו אצלנו כמה אנשים לערך 26-30 מעת לעת בלי הפסק, לסדר את הזוהר הקדוש ללמוד היומי, ואחר כך נודע לנו הנס הגדול שהציל את כל בית שמש מהטילים, וגם כן שבגמר הספר הזוהר הקדוש באותו היום ממש נגמרה המלחמה. [והגיע רק טיל אחד קרוב למקום של מחנה צבאי שיש שם פצצת אטום, וגם היה נס גדול שלא קרה כלום]. - וגם

יב. "ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש" בגימטריא 1679 כמנין "בסוכות תשבו שבעה ימים". [וענן ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", [עייני ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צייתה עלינו "בסוכות תשבו שבעת ימים", כך חייבים ללמוד את הזוהר הקדוש כל

השבוע בלי הפסק].

למוד הזוהר הקדוש צילא דמהימנותא כספה כתוב בתהלים (פרק ק"מ ח) "ה' א'ד-ני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק". וברושלמי (יבמות דף עח) אמרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו המקובלים, דהסכך של הסכה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, וכמו כן הזוהר הקדוש שלמודו בבחינת בינה, נחשב לסכך וצילא דמהימנותא, ומסכך ומגון ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג (בדי ערבות).

במלחמת "עופרת יצוקה" היו נסים גדולים מאד פידוע. וראינו בעינינו את הנסים הנגלים, שקרו על ידי הדפסת ספרי הזוהר, עוד לפני שחלקו אותם לרבים, שרק כשעוסקים בהפצת הזוהר הקדוש יש כבר נסים גלויים.

ובזכות זה, יתקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כלו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כלנו את ה"זוהר המחלק" דבר יום ביומו (ד' חיומי" בזהר), ובפרט היום שנדפס הזוהר הקדוש עם תרגום 10 כרכים עם אותיות גדולות שכל אחד יכול בקל ללמוד ולסיים את כל הזוהר הקדוש בשנה אחת, אז בקרוב ממש נזכה להבטחת הרשב"י האמורה לעיל "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

צריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנן הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבר על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סיעתא דשמאי, כמו שכתוב בזוהר הקדוש "כד בעי בר נש לאתדכיא כמה אנון דמזמנין ליה", והפרוש, כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו, שהשם יתברך שולח לו מלאכים קדושים ללוות אותו ולסייע בעדו.

ולומדי הזוהר נקראים מזכי הרבים הכי גדולים בעולם שהם מטהרים נשמתם ונשמת כלל ישראל, ומצילים את עם ישראל מפל גזרות קשות ורעות ברוחניות ובגשמיות, בוודאי כחם רב ועצום וברכתם עושה פרות ותפלתם נשמעת.

מורי ורבותי קהל קדוש! עד מתי תהא שכינתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לגאלנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!

ומה העצה? משה רבינו אליהו הנביא והרשב"י זיע"א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקירוב הגאולה, וכיצד נזכה שיבוא תיכף ומיד.

העצה הפשוטה היא: שהכולל הזה יביא את המשיח, שנעשה סיום כל ספר הזוהר בכל יום ויום, וזה קל מאוד, אם יש לנו 26 אברכים יכולים לסיים בכל שבוע על ידי שכל אברך ילמוד שתי שעות ביום שבע ימים ויש לנו כל שבוע סיום הזוהר הקדוש, והשני שעות אלו ילמדו מחצות שתי שעות 2-12 שהן השעות הכי היקרות והחשובות בשמים, וכן כל אחד בכל העולם כולו יוכלו להצטרף ללומדי חצות אלו בכל העולם כולו, וכל אחד שמצטרף יעזור בצדקה הגונה להצדיקים האברכים האלו הלומדים ומתקשרים להרשב"י פנים אל פנים, בצינונו הקדוש.

אחים יקרים! כולנו ביחד יכולים להביא אותו, תיכף ומיד בעזרת השם. א. באחדות, ואהבת ישראל. ב. עלינו להרבות מיליוני שעות תורה. ג. ולזכות לכל זה, יכולים רק בלימוד זוהר הקדוש.

בשתי שעות אלו נביא את המשיח!!!

רבותי, יש לנו כאן ברוך ה' קידוש השם גדול ונורא! כולם מתאספים למען הרבות כבוד שמים!!! כאשר כל אחד בכל העולם כולו יתרמו להאברכים וכשיהיה לנו די כסף ניקח 50 אברכים ונעשה סיום מידי יום ביומו, בעזרהי"ת עד שכל אחינו בני ישראל יהיה שותפים למעל הסיום הזוהר העולמי בציון הרשב"י הקדוש במירון עתה מוכן איך בזיכוי הרבים לא יבואו לידי חיסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שהגאולה האחרונה תבוא רק בזכות ובכוח התורה הקדושה, וכתבו המקובלים שהעצה היחידה להינצל ממלחמת גוג ומגוג היא, ללמוד תורת הסוד ולימוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותיכף ומיד מגיע המשיח.

הזוהר הקדוש מארמית, אלא אדרבא, תועלת גדולה ראה בכך לרוב המון העם. גם מצא לנכון לקצר בסגנון הזוהר הקדוש – למען יקל יותר להבין את תוכן דברי הזוהר הקדוש.

יש לציין כי חיבורו החשוב "מקור חכמה" שהופיע לראשונה בשנת ה' אלפים שס"ט – זכה להסכמות נלהבות ממצוקי ארץ, ביניהם בעל השל"ה הקדוש ובעל הלב"ש, זכותם תגן עלינו, אף מחבר הספר "שבחי האר"י", רבי שלמה שלומל, כותב באגרת למחבר: "באתי להודיעו כי אותיותיו, אותיות קדושות פורחות, הגיעוני, וחבלים פרחו בניעמים בשמעי את שמע חכמתך, מוצא מחקר תעלמות חכמה הסתומים והחתומים בספר הזוהר: מי ידמה לך אביר בכל המון ישראל" כשהוא מרעיף עוד שבחים על המחבר, "רבי ישכר בער".

בין גדולי ישראל האחרונים שהעתיקו בספריהם קטעים מן הזוהר הקדוש, תוך תרגומם ללשון הקודש, אנו מוצאים את ה"חפץ חיים" זיע"א ובפרט בספרו נדחי ישראל.

מגדולי מתרגמי הזוהר הקדוש היה רבי יהודה רזנברג זצ"ל מורשא, אשר חיבר את הספר "זוהר התורה" על כל חמשה חומשי תורה, ועוד על חלקי הנ"ד, בו העתיק הרבה מנגלות הזוהר הקדוש על סדרי הפרשיות והעמיד זה בצד זה את לשון הזוהר ואת תרגומו.

מתוך מכתב בעל ה"שדי חמד" צוק"ל:

א. החשש שמא נכתב הזוהר בלשון הקודש כדי להסתירו אינו נראה כלל, להיפך, הזוהר הקדוש הוא מקור יסודות האמונה שלנו, ואיזה

יג. בעל ה"שדי חמד" מביא כי יש דעה ש"ספר הבהיר" הינו תרגום של הזוהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש... ומוסיף וכותב הגאון הנ"ל, **שמכל מקום אין ספק כי היה קיים בזמן הרב הקדוש ר' חיים ויטאל ספר זוהר בלשון הקודש.** שכן בפירושו על זוהר בראשית (דף ל"ה ע"ב) הזכיר רבי חיים דברים מן הזוהר תוך ציון מקודם: "זוהר לשון הקדש". כמו כן כמה גדולים תירגמו חלקים ניכרים מן הזוהר הקדוש ללשון הקודש והידוע והמיוחד הוא הגאון המקובל רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מק"ק פראג – בעל הפירוש "אמרי בינה" על הזוהר הקדוש, שחי בזמנו של ר' חיים ויטאל – אשר חיבר ספר מופלא, "מקור חכמה" בו תרגם מארמית ללשון הקודש כל אשר מצאה ידו בזוהר הקדוש ביאורים על התורה בדרך הפשוט, תוך שהוא מצמיד לכל פסוק ופסוק מן התורה, מקום מוצא דברי ביאור הכתוב הוא בזוהר" – כלשונו כהקדמתו.

רבי ישכר בער בהקדמתו מגלה את הסיבה שהניעתו לשנות מהלשון המקורית של הזוהר הקדוש ללשון הקודש, וז"ל: "מאחר שאין תועלת בהבאת דבריו [של הזוהר] בלשונו כהויותו וצורתו... באשר שכל דברי לשון הזוהר הם סתומים וחתומים לרוב המון בני העולם... בכך אמרתי להעמיד חיבורי זה בלשון קצר וצח, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה, דת תורתנו הקדושה... כאשר כל דברי הזוהר יהיו בעזר ה' יתברך פתוחים ומבוארים לעין כל הרואים וקוראים בו".

הרי שלא מצא הגאון הנ"ל שום פסול בתרגום

שִׁבְרֵי הָאֱלֹהִים

ואם יתאחדו עד אלף אנשים ביחד ללמוד זוהר הקדוש שתי שעות ביום, ביחד כולל הרשב"י במידון נזכה לסיים בכל יום אלף סיומי זוהר

"אלף סיומי זוהר" בגימטריא 455 כמנין "טוב וחסד ירדפוני" [שכל הזוכה לארגן ולסיים אלף סיומים של הזוהר הקדוש, ובאחדות ישראל אפשר בקל לזכות לכך, מובטח לו ש"אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חי"].

"אלף סיומי זוהר במידון" בגימטריא 763 כמנין: "בריאות והצלחה" - שנזכה לבריאת הגוף והנפש. וכמנין "הגביע החמישי בפסח לאליהו הנביא" - שנזכה לביאת אליהו הנביא ומשיח. וכמנין: "החיים הטובים ביותר": שנזכה לחיים טובים. וכמנין: "הצלחה ובריאות" - שנזכה להצלחה ובריאות. וכמנין: "לא היתה שוא" - שאם היו מסיימים אלף סיומים לא היתה שואה כמו שאמרו הביד"ץ בשנת תרפ"א וכן הצה"ק בעל הסולם זצ"ל. וכמנין: "שמור נא עלינו" - שהשם יתברך ישמור עלינו. וכמנין: "שנת אהבה" - השם יתברך יאהב אותנו וישלח לנו את הגאולה.

אחרא שמוכן להם. הרי שלא רק מותר לתרגם את הזוהר ללשון הקודש, אלא דווקא מעליותא היא לתרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, כי בימינו המון העם אינו מבין ארמית, ואדורבא, קדושה יתירה בלשון הקודש. שמחבורת היא אל השכינה הקדושה.

ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש (ותנעל דלת התירוצים בפני היצר הרע), בכך כולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בביאת בן דוד משיחנו, מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עז" והדר לאלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי צורנו חלקינו, יזכינו בחיינו, ל-יְנַחֵה עָלֵינוּ רוּחַ הַיְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ יִצְחָק וְיִרְאַת הַיְהוָה: (ישעיה פרק י"א ב). וְיִקְיָם בְּנוֹ וְנְבוֹאֹת הַנְּבִיאִים מִלְאָכָיו: "הַנְּנִי שִׁלַּח מְלָאכֵי וּפְנֵה דְרָךְ לְפָנָי וּפְתָאִים יְבֹאוּ אֵל הַיְכָלוֹ הָאֵדוּן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמְלַאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֹפְצִים הִנֵּה בָא אִמֵּר ה' צְבָקוֹת" (מלאכי פרק ג' א), וְיָרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנֵינוּ, עַל גְּאוּלְתֵּינוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ בְּגִאֲלוֹת עוֹלָמִים בְּבֵא.

כוונה תוכל להיות בזה להסתיר יסודות האמונה מן העולם! ואדורבא - הלא אין דבר שיוצרך להשריש אותו בלב, בכל מיני התחזקות, כמו האמונה! - ב. הלא כבר היה מעולם זוהר מתורגם ללשון הקודש. - ג. הלא גדולי ישראל חיברו פירושים על הזוהר הקדוש, "על פי קבלה עמוקה", וזאת דווקא כדי לגלות את הזוהר לעולם. - ד. לא היה שום טעם כמוס בכתובת הזוהר הקדוש מארמית דווקא, דלשון הארמית אין קדושה יותר מללשון הקודש. ארמית שימשה דווקא כשפת חולין בימי חז"ל, וכמה דברים שבקדושה הותקנו בשפה זו, רק בשביל שיובנו לכל כגון "כל חמירא" - שכל איש ואישה יבינו לבטל בלב את החמץ, ואמירת קדיש - בשביל שכל יתום יבין את פירוש המילים ויכון בהם, שיועיל לטובת נשמת המת. וכל זה לדידהו, אבל לדידן בודאי מוטב היה שספר הזוהר יחובר בלשון הקודש המובן לנו יותר..., ובפרשת תרומה מביא [הזוהר] ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה", ואילו לשון ארמית היא לשון הסטרא אחרא, ולכך תיקנו לומר קדיש כלשון הסטרא אחרא, כדי שבכך ישבר כח הסטרא

"ביאת המשיח בזכות הזוהר" בגימטריא 1434 כמנין: "לקראת בואו של משיח" [שוזיה ההכנה הטובה ביותר לבואו של המשיח - לימוד הזוהר].

רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח לך" - זכאה חולקיהוון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מְרַנָּא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" פרשת שמות שנה שניה, כתב וזה לשונו: כתבו המקבילים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל.ק. ובאורו על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלה שנים, שנאמר "כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול" וגו' - ושבת קודש היא מעין עולם הבא - זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של השי"ת ויתעלה, אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלה ידות, לערך ימי החול (מצא חן במדבר).

רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקרביו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שוה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל". ופסק הגה"ק הכף החיים (קניה סק"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה.

ובכבר דבר בקדשו מהר"ש בונגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הפסא מלך", דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והוא פסקו בכף החיים (סיפון קניה סק"ב), וז"ל ה"כסא מלך" (תקנו מ"ג): "כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא".

גם בתקון ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: "כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה".

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע, דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מנהג) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלה, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ובספורים כפול מאה, סך הכל לימוד זהר הקדוש שעה בשבת שנה מאה מליון שנה תורה!!! ושנה אחת כ-28.000 שנה תורה. צא וחשב בלימוד הזוהר הקדוש בשבת, בכל שנה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא כ"ח ה'".

צא ולמד: שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קדש, יותר מאלף שנים פשוט ביום חל. "על כן יאמרו המושלים בואו חשבון".

הבה ונתבונן: כאשר לומדים זהר הקדוש שש שעות בשבת קדש, מתקן את כל ששת אלפים השנים של העולם. אם פולנו נתאחד באהבה ונלמד זהר הקדוש יבוא העולם לתקונו השלם.

על ידי למוד שעה אחת זהר בשבת קדש אפשר להביא הנאלה שלמה

בספר ישעיה (פרק ט' פסוק כ"ב) נאמר: "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה".

וצריך באור, מה כונת הפסוק ש"הקטן יהיה לאלף", איך יכול להיות שכן אדם קטן יזכה להיות לאלף והצעיר לגוי עצום? - ונפרש בהקדם את פסוק כ"א, שאמר: "ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", דהנה איך יכול להיות "ועמך כלם צדיקים" וכו', הלא הקדוש ברוך הוא נתן לנו יצר הרע די גדול, וצריך לנהל אתו מלחמה כבדה, וקשה מאד לנצח אותו, ומי יימר דהוי צדיק? - ולבאר זאת נקדים דברי המפרשים: בתרגום יונתן על ישעיה (פרק ט' פסוק כב): "דועיר בהון יהי לאלפא ודחלש לעם תקיף אגא ה' בזמנה איתינה". ובמלבי"ם שם: "הקטן יהיה לאלף" - ברבוי הכמות, "והצעיר" - בכח "יהיה לגוי עצום" - ברבוי האיכות בכח ועצמה, והגם שאני מתמהמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה אני ה' בעתה אחישנה - בבא העת המיעד אעשה הדבר בוריוות (כי זה גדר פעל חיש) ואמלא את הבטחתי, עכ"ל.

והבאור הוא, על פי דברי הפן איש חי והכפא מלך זי"ע בענין למוד בשבת קדש, שעל ידי שילמד בשבת קדש שעה אחת זהר, זה כמו שלמד אלף שנים, ואם לומד שש שעות בשבת, נחשב כמו שלמד ששת אלפים שנה כנגד ימי בריאת העולם. ועל ידי כך נזכה ל"אני ה' בעתה אחישנה" - בבא העת המיעד אעשה הדבר בוריוות כמו שכתב המלבי"ם. ובהו יבארו הפסוקים "ועמך כלם צדיקים", שאם כלנו נתאחד ונלמד וגם לגרס בזהר הקדוש, נזכה להיות צדיקים, "לעולם יירשו ארץ" ונזכה לירשת הארץ, "נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", שהקב"ה יוכל להתפאר אתנו במה שזכינו בלמוד של שש שעות לקים את כל הבריאה ששת אלפים שנה, ועל ידי כן נזכה למה שאמר בפסוק הבא "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה", ושאלנו איך יכול להיות שהקטן, אפלו ילד קטן, פשוטו כמשמעו, יהיה לאלף, והצעיר לגוי עצום? ועתה מתבאר: שעל ידי שילמד שעה אחת בזהר הקדוש בשבת קדש, שנחשב כפול אלף - וכך כל אחד יחשב לאלף.

עוד מצאנו ענין למוד הזוהר הקדוש במשך שש שעות וסגלתו, (בספר אגרת מסע אור החיים הקדוש, כתב די אהד ממלמדי), וז"ל: "ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה".

ועוד מצאנו ענין למוד שש שעות זוהר הקדוש (באגרת הרמח"ל): ... והגאון ר"י באסאן רבו של רבינו שאל את רבינו לבאר לו סוד הענין שיהיה כח כזה להסטרך

אחרא נגד התורה, ורבינו השיב לו בבאור מספיק סוד כל הענין, וכן כותב לו רבינו, כי הוא ראה זאת מקדם והקדים רפואה למכה, ותקן בישיבה שלו שילמדו זהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים. ועוד הוסיפו בלמוד התמידי של הזהר הקדוש ללמד כל היום כלו ועוד שש שעות בלילה, חוץ מן הלילות ממוצאי יום כפור וכו', וכן הוסיפו שלא לפסק מן הלמוד של הזהר אפלו בזמן הלמוד הכללי של כבוד מורנו הרב רבי משה חיים (זללה"ה) (גרים משה משפט הבה"ת אות ט). פלאי פלאות: מכאן יכולים להבין את גדל הכח של יהודי פשוט הלוקח על עצמו ללמד זהר הקדוש בשבת קדש שש שעות, שבכך הוא מחזיק את כל הבריאה כלה, מיום בריאת העולם עד ביאת המשיח שיתגלה בב"א. מכאן יכולים להבין איזה כח גדול יש בזהר הקדוש שמתקן את כל העולם כלו. האם נוכל לשער גדל העצמה של למוד קזה? האם נוכל לאמדם את כחו הרב? האם נוכל לדמין מה קורה ברקיע בעת למוד הזהר הקדוש? הרי זה אש להבת שלהבת שמנקה ומזכך את האדם עם כל העולם כלו, ומביא אותו לדרגות עליונות וסיעתא דשמיא בכל.

ובגלל זה כתב החפץ חיים, שעל למוד הזהר אין שום הגבלות ... (החפץ חיים). ברוך ה' שיש היום זוהר הקדוש במהדורה מיוחדת עם תרגום ללשון הקודש במחיר מסובסד, וכך כל אחד יכול תיכף להתחיל ללמוד ולהבין זוהר הקדוש, שעל זה אמר בעל הכסא מלך: "אם יבין מאמר אחד, עולה לו ללימוד שנה תמימה, ובזה יזכה להיות מבני עליה היושבים ראשונה במלכות".

"לימוד הזוהר הקדוש בשבת" בגימטריא 1432 כמנין: "רק בריאות ואושר". הלומד זוהר הקדוש בשבת יזכה לרק בריאות ואושר, "אך טוב

התופס חלק מן האחדות כאלו תופס כלו כו' (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו חתנת פסים פרשת קדושים).

כתוב בתהילים (פרק ק"ז מ"ג) **"מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה'",** יש לרמז מ"י בבחינת חמישים שערי בינה, כמבואר בתיקוני זוהר, שהעוסק בתורת מ"י – לימוד הזוהר בבחינת בינה – הוא הנקרא חכם, **וישמר אל"ה** ראשי תיבות: **לימוד א'מרות הזוהר,** הוא יזכה **לויבתבוננו** מלשון **"יסובבנהו יבוננהו"** כמו שביאר התרגום: **"נטרינון כבבת עיניהון"** מלשון שמירה, **חסדי ה'** שחסדי ה' ישמרוהו כבבת העין ויזכה שיהא עליו תמיד עינא פקוחא הוא עינא דלא נאים כנאמר "הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל" (כדאיתא באידרא רבא קכ"ט ע"ב). עיניו גרישא תנורא, משתגיין משאר עיניו, לית כסותא על עינא. ולית גבינין על עינא. מאי טעמא. דכתיב הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל. ישראל דלעילא. (תהלים קכ"א) וכתוב אשר עיניו (ירמיה לב) וכתוב

יד. הדוחה חלק הנסתר של התורה, דוחה כלה, ונענש: קל התורה כלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחדות אחד, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה כלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחדות כאלו דוחה כלו. ומכל שכן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה כלה לא נקרא חכם רק למדו, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. זה שכתוב העורר בלילה, הינו שהוא געור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פידוע, ואינו חפץ באור התורה, כי אור גימטריא ר"ה, הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה כאלו דוחה את האחדות כלו ומתחבב בנפשו, מה שאינו כן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי

וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית ה' לְאַרְבֵּי יָמִים" (תהילים כ"ג ו'), שבזכות שנשב בבית ה' לאורך ימים שהוא שבת קודש מעין עולם הבא, נזכה ל-"אך טוב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי".

"כמו אלף שנה תורה" בגימטריא 1143 כמנין: "אריכות ימים ושנים". כל הלומד זוהר הקדוש בשבת קודש זוכה לאריכות ימים ושנים בעולם הזה ובעולם הבא.

"רבי שמעון בר יוחאי רבי אלעזר" בגימטריא 1435 כמנין: "ישראל יגאלו בזכות אבות". [כמו שכתוב בגמרא סוכה (דף מ"ה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן, עכ"ל. ובזכות הנדבקים בתורת הרשב"י זי"ע נגאל במהרה ברחמים].

דע שמי שנשמטו טהורה וזכה, משתוקק ללמוד הקדוש הזה!!!

אלו שלומדים זהר... מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח. (דגל סחנה אפרים שמיני)

אלו שלומדים זהר... מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים.

(מקדש סלף לתקוני זהר)

אלו שלומדים זהר... זוכים ומזכים את הרבים. (זוהר)

אלו שלומדים זהר... מצילים את עם ישראל מאסונות. (זוהר)

אלו שלומדים זהר... בשבת מקבלים שכר על שעה אחת: אלף שנה תורה. בשמחה: מליון שנה. בצער: מאה מליון שנה תורה.

(הרי"ח הטוב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אבדר"ג).

אלו שלומדים זהר... בחול: שעה אחת כמו שנה שלימה. בשמחה: אלף שנה, בצער: מאה אלף שנה. (הרי"ח הטוב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אבדר"ג)

אלו שלומדים זהר... ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי הזה: "בזכותך הגעתי לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמת גוג ומגוג כמו בתבת נח. (תקוני זהר סוף דף ע"ב עמוד ד')

אלו שלומדים זהר... מה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבע חבורות ללמוד הזהר בפרט לעת פזאת אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרח עלינו להשתדל בלמוד

פקוחות. ותאנא, כל מה דאתי ברחמי, לית כסותא על עינא, ולית גביניו על עינא. כל שכן

הקדוש הזה המסגל לביאת משיח צדקנו כאשר דבר בקדשו אליהו הנביא זכור לטוב לרעי'א מהימנ'א דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלות'א וביה יפקון מן גלות'א. והשם יחיש ג'אלתנו בביאת משיח צדקנו בעגלא ובזמן קריב במהרה בימינו אמן. (הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

אלו שלומדים זהר... נצולים מכל פגעים רעים. (תקוני הזהר, כגו הירק הקדמת המספר) ומבטלים כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות (רבני ירושלים, שנת תרפ"א). וממשיכין שפע ואור על כל העולמות, כן השפעות פשוטות, בני חיי מזוני.

(בינו הקדוש יצחק אטיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

אלו שלומדים זהר... על ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שיהיה חטאיכם כשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז כש'לג ילבינו.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו וגו' עלינו, סימן ח' דף נ"א עמוד א')

אלו שלומדים זהר... הגאלה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד הקבלה.

(הגאון מוילנא, ספר אגבן שלמה)

אלו שלומדים זהר... על ידיהם יצאו מן הגלות.

(רבי שמעון בר יוחאי, הזהר, נשא)

כש'משיח יבוא, אברכי בולל חצות הרשב"י וכל התומכים בהם יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו

ב"ה שענין לימוד הזוהר הקדוש נכנס חזק מאוד גם אצל האשכנזים, שפשוט לא ידעו ממושג כזה שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש, וחשבו שזה ענין רק למקובלים ונסתרים, ועכשיו כמעט יום יום מטלפנים אלי יהודים מירושלים בני ברק, ובתוכם גם אברכים מופלגים, שאין להם בבית זוהר הקדוש, ורוצים לזכות להכניס הבושם הזה אל ביתם וללמוד ולסיים, ושוב ללמוד בזוהר הקדוש.

ורק אלו שלומדים זוהר הקדוש נקראו בשם 'חכם', ואילו במקומות אחרים נקראו רק בשם 'רבי'? כל זה בא מדבקותם בלימוד הזוהר הקדוש!!! וכתוב בספרים הקדושים, שרק מי שלומד תורת הסוד נקרא בשם 'חכם'י, וברוך ה' שרואים היום שפשוטי העם סיימו כבר כמה פעמים את הזוהר הקדוש ולא הולכים לישון כל לילה לפני שלומדים זוהר הקדוש, וכל זה מכוח אמונתם התמימה והטהורה. וכל הברכות והישועות ניסים ונפלאות בזכות הלימוד הקדוש הזה, כי הרשב"י ז"ע

בתורה ולגאולה שלימה בב"א.

רישא חוורא, דלא בעא מידי. (ס"א נטירו).

טו. כתוב בתורה (דברים כ"ח ב'): "ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך" האל"ה ראשי תיבות: א'נו ל'ומדי ה'זוהר ה'קדוש, ביאור: כאשר נידבק בתורה ונתקשר לנשמת הרשב"י ז"ע בלימוד הזוהר הקדוש, ומשמים יכריזו עלינו שאנו לומדי הזוהר הקדוש, אז נזכה לכל הברכות הכתובות

טז. כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניו.

כוחו רב ועצום עד כדי שאמרו עליו בזוהר הקדוש, אילו לא ניתנה תורה בסיני אלא נתן לנו השם את רבי שמעון בר יוחאי דיינו, שממנו תתגלה ותאיר לעולם התורה (זוהר פרשת פנחס דף רמ"א).

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י – ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות", שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

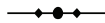
"בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאולת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בכוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו וכאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

ובוודאי כשמשיח יבוא, אלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים, לקבל פניו, ומשיח יאמר להם יישר כוחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תיקונו השלם.

הלוואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעת!".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

כמה שעות לפני תפילת הנץ, ולפני שהלכה לישון לחשה באוזן בנה התינוק (הוא רבי יהודה זצ"ל), תבכה בשתיים בלילה שאני אוכל ללמוד זוהר הקדוש בלילה, וכן היה שהוא בכה באותה שעה שביקשה.

ז. סופר על האמא הצדיקת של ראש הישיבה רבי יהודה צדקה זצ"ל, שהיתה בת אחותו של הבן איש חי זי"ע, וזכתה גם לשמש אותו בצעירותה, הייתה גומרת כל שנה את כל הזוהר הקדוש, וקמה בכל לילה ללמוד זוהר הקדוש

התורה

סדר הגדול

"בראשית תמון תקונו מ"ג"
מתקוני זוהר השלם והמבואר

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של תקונו מ"ג (תיקו"ז דף פ"ב)
משבעים תקונים, לתנא האלקי מאור העולם
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

וכל האמורו בכל יום
יזכה להארת הנשמה,
לתקון הברית, ולכל הישועות.
הנה הסגולה הזו מנחת לפניהם,
למען תהגו בה בכל עת.

מפעל הזוהר העולמי
יוצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי
נחל כניש 24/8 בית שמש
טל: 0548436784
תשרי תשע"ג - מחלק בתנ"ך לזכוי הרבים

סדר הגדול

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש תקונו מ"ג
(תיקו"ז דף פ"ב)

והוא אחד משבעים תקונים
שכתב התנא האלקי מאור העולם
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ובפרט
אם יאמר אותו
לאחר התפלה.

ואלו הן המעלות
לכל אדם מישראל
שיקרא תקונו זה מדי יום

ירום מנולו - יצליח בכל דרכיו - שלום בית - ציונים הגונים - יזכה לשפע
רוחני וגשמי - יזכה לקראת שמים - זוכה ומתקן רוחו ונשמתו - כחות הטמאה
מתרחקים ממנו - כל אויביו יפלו תחתיו - לא יראה מיתת בניו - ינצל מענש
הגלגולים - יזכה לאריכות ימים ושלום - יזכה לעולם הבא - ועל ידו מתקרב
הגאולה ברחמים גדולים
(סוד ה' דיון קדישין).

יוצא לאור על ידי
"מפעל הזוהר העולמי"
סניף בת-ים י"ד (052-7651911)
מור השוון תשע"ג
מחלק בתנ"ך לזכוי הרבים